

som har haft Lejlighed til at forhandle om dette Forslag, inden det kom til Rigsdagen. Jeg vil dog her straks indskyde, at Forslaget ikke er udgaaet fra dette Kriseværnsudvalg; det er et gammelt Forslag, der stammer fra Socialministeriets Arbejdsudvalg, som senere er taget op, vistnok forelagt Kriseværnsudvalget af den højtærede Erhvervsminister, der omarbejdede noget og indgaaende behandlet, og som endelig nu har nedfældet sig som det Lovforslag, der er fremsat af Regeringen her i dette høje Ting.

Nu vil ærede Medlemmer af dette høje Ting maaske have lidt vanskeligt og den store Offentlighed have endnu mere vanskeligt ved at følge med i de mange Udvalg, der efterhaanden tumler med de Problemer, der her ligger for. Jeg nævnte Socialministeriets Arbejdsudvalg, der har haft Tanken om direkte Tilskud til Virksomhederne til Arbejdsløshedens Undgaaelse fremme. Jeg nævnte Kriseværnsudvalget, dette Udvalg, som blev nedsat efter den Industrikonference, det Fællesmøde mellem Industriens Arbejdsgivere og Arbejdere, som paa Foranledning af den højtærede Erhvervsminister fandt Sted i December Maaned i Fjor. Dette Kriseværnsudvalg blev nedsat rent administrativt og kom til at bestaa af Repræsentanter baade for Arbejdsgiverne og Arbejderne, tiltraadt af Repræsentanter for Erhvervsministeriet, og med den højtærede Erhvervsminister som Formand. Dette Udvalg har altsaa, som jeg nævnte, behandlet det Forslag, som nu er kommet til Rigsdagen.

Men samtidig nedsattes der jo her paa Rigsdagen, ganske vist ogsaa mere formøst end sædvanligt, et Udvalg af Rigsdagsrepræsentanter, det saakaldte Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg, som havde til Opgave at følge med i Arbejdet i Kriseværnsudvalget, orientere sig i de Spørgsmaal, der laa for, lige fra den tyske Toldlov, som dette Udvalg diskuterede i Gaar i et særdeles interessant Møde, til de forskellige Klager, der kom frem fra kriseramte Industrier o. s. v. Det er altsaa det, om jeg saa maa sige sideordnede Rigsdagsudvalg, der skulde, jeg vil ikke sige arbejde parallelt med Kriseværnsudvalget, men dog til en vis Grad følge dets Arbejde og maaske lette dets Arbejde.

Jeg gør disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at det er nødvendigt at klargøre disse forskellige Udvalgs Eksistens og navnlig udrede deres Opgave og Arbejde fra hinanden, men ogsaa for at henpege paa, at jeg tror, at den højtærede Regering maa-

ske burde have vist dette Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg noget større Opmærksomhed, end Tilfældet har været. Thi det kan ikke nægtes, at den Rolle, dette Erhvervsudvalg har spillet med Hensyn til Behandlingen, jeg vil slet ikke sige Affattelsen, men Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, kun har været en Tilskuers Rolle; og ved at drage Erhvervsudvalget noget mere ind — jeg mener ingenlunde, at det høje Folketings Myndighed skulde være forbigaaet herved — ved Tilrettelægningen af dette Forslag kunde vi dog maaske paa Forhaand have ændret et og andet, gjort Diskussionen her og i det Udvalg, der kommer, noget mindre skarp. Men det maa selvfølgelig blive den høje Regerings Sag. Jeg fremhæver det blot som mit Synspunkt, fordi jeg synes, at man her har unndladt at bruge et Led i Kæden, som man maaske godt med noget større Gavn kunde have anvendt.

Jeg vender tilbage til det Standpunkt, som Arbejdsgivernes Repræsentanter har indtaget i Kriseværnsudvalget, som jo paa en Maade har accepteret det Forslag, der ligger til Grund for det Lovforslag, vi her behandler. Jeg nævnte før, at jeg her vil blive mødt med Bemærkningen om, at disse Folk, som ellers staar de Kredse, vi repræsenterer, ret nær, har bundet sig til Forslaget, og at vi derfor maa betragte dette som et, der dog alligevel imødekommer noget af det, vi ogsaa maa ønske. Jeg vil heroverfor henvise til Bemærkningerne i Lovforslaget, Bemærkninger, hvoraf det med stor Tydelighed fremgaar, at det er med meget stor Kølighed, disse Repræsentanter har været med i Droftelsen af Forslaget, og man faar et stærkt Indtryk af, at naar Industriens Arbejdsgivere er gaaet med til Forslaget, har det øjensynlig været, fordi man ikke turde modsætte sig, at et saadant Forsøg blev gjort, ogsaa fordi man ikke fra Industriens Side har villet beskyldes for doktrinært, forbenet, fanatisk, eller hvorledes det nu kan siges, at ville holde fast paa det principale, som Industrien selvfølgelig stadig fastholder, navnlig overfor Hjemmemarkedet, nemlig Krisetoldsatser af den Slags, som vi kender dem, og som de blev gennemført under Ministeriet Neergaard til saa stor Nytte overfor de Opgaver, der den Gang skulde varetages.

Jeg vil paa samme Maade sige, at naar vi fra konservativ Side ved Behandlingen her i Salen af Forslaget ikke paa Forhaand stiller os afgørende imod dette